

ทำฝีบอก

พระอาจารย์สงบ มนฺสฺสฺสโต

ถาม-ตอบ ปัญหารธรรม วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๖
ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ถาม : เรื่อง “รู้กรรมในอดีต”

กราบนมัสการหลวงพ่อกะ หนูมีเรื่องสงสัยเรียนถามดังนี้คะ

๑. คนที่มีฌานสามารถหยั่งรู้อดีตชาติของผู้อื่นและกรรมในอดีตของบุคคลนี้ บุคคลนี้ต้องสำเร็จถึงอริยบุคคลใช่หรือไม่เจ้าคะ

๒. การทำสมาธิหยั่งรู้วาระจิต อดีตชาติคนอื่น ฆราวาสทั่วไปสามารถทำให้ บังเกิดขึ้นได้หรือไม่

ตอบ : แล้วก็เขียนมาว่าไอ้ปัญหาต่อไปห้ามอ่านออกอากาศ คือเป็นปัญหาในครอบครัว มีปัญหาในครอบครัว ห้ามอ่านออกอากาศ เขียนย้ำไว้เลย

ฉะนั้น ถ้าห้ามอ่านออกอากาศ เราบอกเพียงแต่เป็นแนวทาง แนวทางว่าใน ครอบครัวของเขา แล้วน้องสาวของเขามีงานต้องทำต่อไป แต่มีคนมาบอกเขาว่า น้องสาวเขาห้ามทำอะไรทั้งสิ้น เพราะทำไปแล้วเดี๋ยวจะตายภายใน ๓ เดือน นี่คำถาม เป็นแบบนี้ นี่เรื่องของเขานะ

ฉะนั้น ถ้าอย่างนี้บ๊อบ เขาก็ตกใจ เขาบอกว่าเขาข้องใจอยู่ ที่นี้พอข้องใจอยู่ ที่นี้เราจะจบ เราจะบอกว่าจริงๆ แล้วนี่ไม่ใช่ปัญหาสำหรับเรา ไม่ใช่ปัญหาสำหรับเรา คือว่ามันเชื่อไม่ได้ มันไม่มีอะไรเป็นสิ่งที่น่าเชื่อถือเลย แต่นี่เพราะเราเป็นสังคมชาว พุทธนะ เขาบอกว่าถ้าไม่เชื่อก็อย่าลบหลู่ ถ้าไม่เชื่ออย่าลบหลู่ก็จบ ก็เป็นเหื่อเขาไป ไง ถ้าไม่เชื่อก็อย่าลบหลู่ก็เสร็จเลย เรียบร้อยไปเลย

ฉะนั้น ถ้าเรียบร้อยไปเลย นั่นเป็นความเห็นของสังคมนะ เราไม่เชื่อเลย ไม่เชื่อ ไม่เชื่อเพราะอะไร ไม่เชื่อเพราะหลวงปู่ฝัน หลวงปู่ฝันท่านพุทธนะ ท่านมาเทศน์ที่ กรุงเทพฯ เวลาพวกโยมคุยธรรมะกันนะ นิพพานทั้งนั้นเลย นิพพานๆ

หลวงปู่ฝั้นท่านบอกว่า แม้แต่เส้นผมบนหัวเขา เขายังสละไม่ได้ เลย เขาจะเอามรรคผลนิพพานมาจากไหน

นี่หลวงปู่ฝั้นพูดนะว่าผมบนหัวมันยังสละไม่ได้เลย มันสละไม่ได้ เป็นนักบวช
ไง ถ้านักบวชมันจะมีโอกาสมากกว่านั้นไง ฉะนั้น พอบอกเขาเป็นธรรมแล้วปฏิบัติ
นิพพานๆ...นิพพานที่ปากใจ นิพพานที่เขาพูดใจ

พอนิพพานๆ ป๊า ครูบาอาจารย์เราท่านย่ำให้สังคมมีความเชื่อถือ พอมีความ
เชื่อถือมันก็ย้อนกลับมาแล้ว แล้วพอใครมา นิพพานเป็นอย่างไรไม่รู้ แต่ดันรู้อดีตชาติ
อดีตชาติรู้ไปหมดเลย รู้รุ่น รู้นี้ รู้ไปทั่ว ไร้สาระ ไร้สาระเพราะอะไร เพราะเวลาองค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิด ภาพเทวิลเป็นพราหมณ์ เขาขึ้นไปอยู่บนพรหมได้
อยู่ในพระไตรปิฎก ไปดูประวัติองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ภาพเทวิลอยู่บน
พรหม ที่นี้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิด โลกธาตุจะหวั่นไหว โลกธาตุ
หวั่นไหวเกี่ยวพันกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๔ อย่าง

๑. องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิด
๒. องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้
๓. องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปลงอายุสังขาร
๔. องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรินิพพาน

โลกหวั่นไหวคือแผ่นดินไหว ว่าอย่างนั้นเลย ฉะนั้น ปัจจุบันนี้แผ่นดินไหว
ตลอด แสดงว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดทุกวันเลย เวลาเกิดแผ่นดินไหวที่
หนึ่งก็องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดมาองค์หนึ่งเลย...ไม่ใช่ ใ้เป็นสภาวะ
แวดล้อม แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาเกิดนี้ด้วยฤทธิ์ ด้วยฤทธิ์ด้วยเดชเป็น
อย่างนั้นมันคนละเรื่องกัน

ฉะนั้น เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิด โลกธาตุหวั่นไหว หวั่นไหว
ภาพเทวิลอยู่บนพรหม ตื่นเต้นมาก ตื่นเต้นมาก มันต้องมีอะไร เพราะเขาเป็น
พราหมณ์ พวกพราหมณ์ พวกสายเวทเขามีฤทธิ์ของเขา เวลาที่มีฤทธิ์ของเขา เขาก็เส็ง

ญาณว่าเกิดอะไรขึ้น พอเกิดอะไรขึ้น เขาเห็นว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดแล้ว เขาได้ลงมา

มันยืนยันได้ไง ยืนยันเพราะว่าเขาเป็นมนุษย์ เขาเป็นเพื่อนกับพระเจ้าสุทโธทนะ พอลงมาจากพรหม เขาก็ไปขอพระเจ้าสุทโธทนะ ขอดู ขอดูว่ามันเป็นจริงหรือเปล่า พระเจ้าสุทโธทนะเอาเจ้าชายสิทธัตถะออกมาให้ดู เขาทั้งดีใจทั้งเสียใจใจ ดีใจคือว่า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดแล้ว เขาระลึกอดีตชาติได้ ๔๐ ชาติ อนาคตอีก ๔๐ ชาติ ไปดูพระไตรปิฎก เขาระลึกอดีตชาติได้ ๔๐ ชาติ รู้อนาคตได้ ๔๐ ชาติ แต่เขาทำอะไรไม่ได้ เขามีฤทธิ์มีเดชอยู่อย่างนั้นเขาทำอะไรไม่ได้ แล้วเขาก็อยากจะทำจากกิเลสไปไง เขาอยากจะทำกิเลส แต่เขาทำอะไรไม่ได้ ทำอะไรไม่ได้ มันอัดอั้นตันใจอยู่อย่างนั้น มีฤทธิ์ๆ ฐูปไปหมดเลย แต่ทำอะไรไม่ได้

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิด เขาดีใจ ดีใจว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดแล้ว ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิด จะเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต่อเมื่อชำระล้างกิเลสคืออินพพาน คือพระอรหันต์ ถ้าไม่เป็นพระอรหันต์ เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคือพระอรหันต์ แล้ววิธีการทำให้เป็นพระอรหันต์ไม่มีใครทำได้ เขาเองเขาก็ทำไม่ได้ พอเขาทำไม่ได้ เขาก็เลยละล้าละลัง ทีนี้พอองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิด พอเขาดูลักษณะ ๓๒ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแน่นอน เขาถึงดีใจใจ แล้วเขาก็เสียใจร้องไห้ เสียใจด้วย เสียใจนะ เขาระลึกอดีตชาติได้ ๔๐ ชาติ กำหนดอนาคตได้ ๔๐ ชาติ แล้วรู้กำหนดวันตายด้วย

ที่เขาร้องไห้ เขาร้องไห้เพราะว่ากว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะออกปฏิบัติ แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อายุขัยเขาสิ้นแล้ว คือเขาจะตายก่อน เขาเสียใจนะ เขาร้องไห้ เขาระลึกอดีตชาติได้ ๔๐ ชาติ อนาคตได้ ๔๐ ชาติ แล้วเขารู้ด้วยว่าเขาจะกำหนดวันตายเมื่อไหร่ แล้วเขาร้องไห้ เขาร้องไห้ว่าเขาไม่มีโอกาสได้ฟังธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เขา

ไม่มีโอกาสได้ให้คนช่วยเหลือให้ออกจากกิเลสได้ นี่ไง ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังไม่เกิดไง ถ้ายังไม่เกิด เห็นไหม

อดีตชาติที่ว่าใครกำหนดอดีตชาติได้ ใครกำหนดอดีตชาติไม่ได้ แล้วมันเกี่ยวอะไรกับธรรมะละ มันเกี่ยวอะไรกับอริยสัจ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค มันเกี่ยวอะไรกัน ระลึกอดีตชาติได้ รู้อดีตชาติได้ รู้เวร ฐกรรมของคนอื่นได้ แล้วมันเกี่ยวอะไรกับสังขารธรรม มันเกี่ยวอะไรกัน มันเกี่ยวอะไรกัน ไม่เกี่ยว ไม่เกี่ยวเลย มันไม่เกี่ยวกับอริยสัจ พระที่ปฏิบัติกัน ที่หลงก็หลงกันตรงนี่ไง พระที่ปฏิบัติ พระที่ออกค้นคว้ากัน เวลาไปรู้ไปเห็นอะไรเข้าแล้วตื่นเต้นไปนั้นนะ มันถึงไม่เข้าอริยสัจ

ที่นี้พอไม่เข้าอริยสัจ มันต้องมีครูบาอาจารย์ของเรา มีหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น มีหลวงตา มีพระอริยบุคคลในสายกรรมฐานเรา ท่านจะรู้ว่าอะไรเป็นอริยสัจ อะไรไม่เป็นอริยสัจ ถ้าอะไรไม่เป็นอริยสัจบ๊ี้ นั่นละเหยื่อ โมงฆบรูษตายเพราะเหยื่อ ตายเพราะลาภ พอจิตมันสงบไปรู้ไปเห็นอะไรมันนึกว่าผลประโยชน์ของมันไง นั่นละตัวตาย ใจตัวที่ออกไปรู้ นั่นละตัวมันจะชักออกไปตาย ออกไปตาย ตายอย่างไร ตายจากมรรคจากผลไง ถ้ามันออกไปตายจากมรรคจากผล มันมีของมันอยู่ แต่มันไม่ใช่อริยสัจ ถ้าไม่ใช่อริยสัจแล้ว ถ้าคนมีหลักมีเกณฑ์ เรื่องนั้นใครก็รู้ได้ แล้วเขาวางไว้ แล้ววางไว้ เขาไม่สนใจหรอก

ฉะนั้น จะย้อนกลับมาคำถาม “๑. คนที่มีมาน สามารถหยั่งรู้อดีตชาติของผู้อื่นได้ และรู้กรรมอดีตของผู้อื่น จะสำเร็จเป็นอริยบุคคลไหม”

ไม่ ไม่เกี่ยว ที่ว่ามานโลกีย์ อภิญญา ๖ ตัวอภิญญา ๖ เพราะอภิญญามันรู้อะไรมาหมดเลย ดุสิ อภิญญา ๖ มีฤทธิ์มีเดช รู้ต่างๆ นั่นคือโลกทั้งนั้นนะ แต่ตัวที่ ๖ ใช่มั๊ย ถ้าเขาปล่อยอันนี้เข้ามา อภิญญา ๖ รู้ว่าจิตสิ้นกิเลส ที่นี้คำว่า “รู้ว่าจิตสิ้นกิเลส” มันรู้อย่างไร อภิญญา ๖ รู้อย่างไร

อภิญญา ๖ หลวงปู่มั่นก็มี หลวงปู่ตื้อก็มี หลวงปู่แหวนก็มี ท่านมีของท่าน แล้วท่านไม่เอามาพูดให้ใครฟัง หรือไม่เอามาพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ที่มันพิสูจน์กันไม่ได้ เราใช้เงินตรากันคนละประเทศ เงินตราคนละประเทศ สมัยปัจจุบันนี้เขามีการแลกเปลี่ยนเงินตรากัน แต่เงินตราคนละประเทศมันใช้ข้ามกันได้ไหม ไม่ได้

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าประสาเราอะ อ้าว! เงินในโลก เงินในภพชาติผี ผีกับโลกใช้แบงก์เดียวกันไหม ผีมันไม่มีแบงก์ใช้ซะ เขาต้องเผากระดาษเงินกระดาษทองให้ผีมันใช้มันใช้กันไม่ได้ มันเป็นไปไม่ได้ ถ้ามันเป็นไปไม่ได้ อภิญญา ๖ แล้วตัวที่ ๖ มันคืออะไรนี่ไง บอกว่าอภิญญา ๖ ที่นี้พอพูดกันไปมันเกี่ยวพันกันไป ถ้ามันเกี่ยวพันกันไป

เขาว่า “บุคคลที่มีฌาน สามารถยังรู้ดีตชาติของผู้อื่นได้ บุคคลคนนั้นสำเร็จเป็นอริยบุคคลใหม่”

ไม่ รู้ดีดีไม่เกี่ยวกับอริยบุคคล อริยบุคคลไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้เลย แล้วถ้าไม่เกี่ยวเรื่องนี้บ๊ิบ ที่นี้บอกว่าบุคคลที่มีฌานยังรู้ ใครยังรู้ ต่อไปนั้นะ ดูลิ ตอนนีโลกเขาหากินกันแบบนี้ เขาหากินเป็นสำนักปฏิบัติต่างๆ แล้วเขาก็รู้ดีตชาติ ฐุ่นฐุ่นกันไป

จะบอกว่า เราเที่ยวธุดงค์มา เวลาชนเผ่า ชนเผ่าเขาจะมีหมอผีประจำชนเผ่า หมอผีเขาจะรักษาโรค รักษาเวรรักษากรรมให้กับชนเผ่า นั้น ชนเผ่าใดก็แล้วแต่เขาจะเคารพศรัทธา เขาจะเชื่อมั่นเรื่องผีของเขา แล้วที่นี้พอเวลาพระเราไปเผยแผ่ พระเราธุดงค์ไป ถ้าเขาเชื่ออะ เขาก็มาถือพระพุทธศาสนาด้วย แต่เขาก็ไม่ทิ้งการถือผีของเขา

ดูลิ กองทัพธรรมๆ ของหลวงปู่มั่น ตั้งแต่สกลฯ มา มาอุดรฯ มาขอนแก่น มาปราบพวกถือผีๆ ให้เขาละนั้นเสีย ให้เขามาถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เสีย ถ้าเขาถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เขาไม่ต้องถือผี เพราะถือผี เขาไม่มีที่พึ่งเขาก็ต้องถือผีของเขา เวลาได้สิ่งใดมาก็ต้องเลี้ยงผีเลี้ยงต่างๆ นั้นละ สิ่งนั้นหรือที่ว่าเอามาเป็นที่พึ่งอาศัย แล้วรู้ดีตชาติๆ รู้ดีตชาติรู้แบบผีบอกหรือเปล่านั้นมันทำศึบอก มันทำศึบอกมันไม่จริง มันไม่จริงตรงไหน มันไม่จริงว่าคนที่มันหลัแล้วไม่เชื่อเรื่องอย่างนี้เลย

เราเคยเจอพวกหมอดูเขาดูพระ มาในวัด โอ้ย! พระปฏิบัตินะ ให้หมอดูกันใหญ่เลย โอ้โฮ! อายากรู้ เสร็จแล้วหมอดูมาถึงคิวเรา เพราะเราไม่สนอยู่แล้ว เรากาวนาของเราอยู่ พระเขาดูทั้งวัดเลย แล้วทีนี้ดูทั้งวัดแล้วหมอมันก็หน้าแตกใจ เพราะดูทั้งวัด พระเชื่อหมด อู้ฮู! ทายถูก ทายแม่น พอมาถึงเรานะ เขาบอกจะมาดูเรา เราก็บอกไม่ให้ดูไม่ให้ ทีนี้เขาก็เสียหน้า เพราะเขาต้องการความเชื่อถือ

“ทำไมไม่ให้ดูไม่ได้ล่ะ”

เราบอก “ไม่ได้ ไม่ให้ดู ไม่เชื่อ”

“ทำไมถึงไม่เชื่อล่ะ”

“โอ้! โทษนะ เวลาการทำสมาธิเกือบเป็นเกือบตายกว่าจะลงสมาธิ มึงมานั่ง นั่ง ๕ นาทีแล้วก็ทายเป็นเรียงๆ กูไม่เชื่อมึงหรอก”

มันยอมรับ กลับเลย

เอ็งมานั่งอยู่ที่นี่ นั่ง พอนั่งกำหนด ทำกำหนดอยู่หน่อยเดียว ลืมตามาก็ทายนเลย แล้วสมาธิเอ็งทำง่ายไหม ถ้ามันทำได้ พวกโยมทำสมาธิ แล้วสมาธิโยมรักษาได้ง่ายไหม แล้วเขาทายมา ๑๐ กว่าคนแล้ว ทาย ๑๐ คน จิตมันก็ส่งออกเยอะแล้ว จิตมันพุ่งชานไปเยอะแล้ว แล้วเขากำหนดให้จิตสงบแล้วจะมาทายนเรา

เราไม่เชื่อเรื่องนี้มาตั้งแต่ก่อนบวช ไม่เชื่อเรื่องนี้เลย ไม่เชื่อเรื่องอย่างนี้ ถ้าเอ็งทำได้จริงนะ ในวงการอาชีพของเขาเป็นอาชีพอาชีพหนึ่งเนาะ เราก็ไม่ควรไปทำ คนเขาจะหากินไม่ได้เนาะ อาชีพของเขา ถ้าเป็นอาชีพของเขา เอ็งเชื่อถือของเขามันก็เรื่องหนึ่ง

แต่กูไม่เชื่อหรอก เพราะอะไร เพราะเราเป็นชาวพุทธ พุทธมามกะต้องถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ สัจธรรม เอ็งถือนอกจากนั้น เอ็งขาดจากไตรสรณคมน์ เอ็งขาดจากความเป็นพุทธ ศาสนาพุทธเขาถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เขาถือสัจธรรมคำสอน อริยสัจ เขาไม่ถือเรื่องอย่างนั้น ถ้าไม่ถือเรื่องอย่างนั้นแล้ว

แล้วเวลาครอบครัวของเขา เวลาเขาตายคนอื่นถูกไปหมดเลย เวลาเขามีทุกข์มียากของเขา เขาตายตัวเขาถูกไหม หมอดูเขาตายตัวเขาถูกไหม หมอดูณะครอบครัวของหมอดูเขาจะรู้วาระของเขา เขาจะพาครอบครัวเขาร่วมเย็นเป็นสุข ครอบครัวเขาจะไม่มีผลกระทบต่อกระเทือนกันเลย ไปดูสิ กลับบ้านไปมัน ๒ คนทะเลาะกันยังไม่จบนะ มันจะมาดูให้พวกเรา แต่กลับบ้าน ลูกในบ้านมันยังดูแลไม่ได้

ไอนี้พูดถึงฆราวาสนะ แล้วพูดถึงทำผีบอก เราไม่เชื่อเลย ไม่เชื่อเลย แล้วไม่เชื่อแล้วเชื่อเรื่องเวียนตายเวียนเกิดใหม่ เชื่อ เชื่อเรื่องจิตวิญญาณใหม่ เชื่อ เพราะอะไร เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศนาว่าการที่หนึ่งเทวดา อินทร์ พรหม สำเร็จเป็นแสนเป็นล้าน พระโมคคัลลานะเวลาไปเที่ยวนรก เวลาคนตายไปเกิดที่ไหน พระโมคคัลลานะมาบอกองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำไมเชื่อ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำไมพยากรณ์แล้วเป็นอย่างนั้น เพราะของอย่างนี้มันมีอยู่แล้ว การเวียนตายเวียนเกิดของจิตมันมีอยู่แล้ว

ที่นี้การเวียนตายเวียนเกิดของจิตมีอยู่แล้วมันก็เป็นสัจธรรม มันเป็นความจริง แล้วมันเป็นความจริง เราไปดูหมอดู เราไปเชื่อเขาโดยที่ว่า ถือข้าวลือหรือ มันจริงหรือ ถ้ามันไม่จริง มันไม่จริง เราก็ไม่ต้องไปเชื่อ เราเชื่อเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด แต่เราเชื่อด้วยการทำดี เราอย่าประมาทมันก็จบ ถ้าเราไม่ประมาทนะ เราไม่ประมาท เรามีสติปัญญาของเราไป เราทำความจริงของเราไป มันจะมีอะไร มันจะมีอะไร

เวลาเราไปเที่ยวป่าเที่ยวเขาณะ สัตว์ป่าเยอะแยะ เราไปเดินเผชิญกับช้างเผชิญกับเสือ อ้าว! ก่อนบวชนะ เราเคยเที่ยวป่า เรามีอาวุธไป มันก็อุ่นใจ ตอนบวชแล้วมือเปล่า เข้าไปอยู่กับมัน นั่งเห็นกันอย่างนี้ มันวัดใจกันนะ วัดใจเลย ถ้ามีเวรมีกรรมต่อกันนะ เชิญ ถ้าไม่มีเวรมีกรรมต่อกันนะ ต่างคนต่างอยู่ ก็อยู่กันอย่างนี้ อยู่ข้างๆ กันนี้ ทั้งเสือ ทั้งช้างก็อยู่ด้วยกันนะ ไม่เห็นมีอะไร แต่มันต้องวัดใจนะ ถ้าใจเราเขวหน่อยเดียวนะ เราตกใจ เขาเรียกวัดใจ ดูสิ ถ้าคนใจมันนิ่ง ทำได้หมดแหละ

ฉะนั้น เราเจอเรื่องนี้มาแล้ว มันเป็นเรื่องจริง อริยสัจมันเป็นอย่างไร เพราะว่าเราไปอยู่กับเสือกับช่างต่างๆ เพื่อให้จิตมันไม่วอกแวกไม่วอแวก ไม่คิด ฟุ้งซ่านไป เพราะถ้าไปอยู่โดยปกติมันก็จะคิดของมันร้อยแปดใช้ใหม่ พอไปเจอสิ่งที่มัน กลัวมันก็ต้องหาที่พึ่งใช้ใหม่ ถ้าหาที่พึ่งมันก็ต้องหาพุทโธใช้ใหม่ พอหาพุทโธขึ้นมา มัน ก็พุทโธเข้ามาจนเป็นตัวของมันใช้ใหม่ มันมีกำลังของมัน มันมีปัญญาของมัน มันก็เข้า มาสู่อริยสัจ

มันมีอุบาย พระพุทธเจ้าวางอุบายเอาไว้ให้เราทำ แต่เราไม่ใช่ไปเคารพบูชา ของอย่างนั้น ไม่ต้องเคารพบูชา ไม่เชื่อ ๑. ไม่เชื่อ

“๒. การที่มีสมาธิหยั่งรู้วาระจิต อดีตชาติของคนอื่น ฆราวาสทั่วไปสามารถจะ เกิดขึ้นอย่างนี้ได้หรือไม่”

ได้ ฤๅษีชีไพรเขาก็เกิดได้ แต่เกิดได้นะ เราจะบอกอย่างนี้ โยมนะ ใครที่มี เงิน ๑ ล้าน แล้วบอกเงิน ๑ ล้านจะอยู่กับเขาตลอดชีวิตเลย โยมว่าคนคนนั้นเป็นไปได้ ไหม สิ่งที่ฉันทสมานปฏิบัติที่อยู่กับจิต อยู่กับบุคคลคนนั้นมันจะอยู่ตลอดไปได้ไหม เงินเรา มีอยู่ในกระเป๋าเราก็ถือไว้เลย เย็บเอาไว้เลย ไม่ใช่ ห้ามใช้เงินอันนี้ แล้วใช้ชีวิต ดำรงชีวิตไปได้ไหม ไม่ได้ คนจะอยู่ได้ต้องใช้เงินใช้ใหม่ ใช้เงินใช้ทองนะ ค่าเช่าบ้าน ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่ารักษาพยาบาล ค่าทุกอย่างเลย

จิตมันมีฉันทของมัน มันมีกำลังของมัน มันไม่คิดอะไรเลยหรือ มันไม่เสื่อม เลยหรือ มันจะอยู่อย่างนั้นตลอดไปเลยหรือ มันอยู่ไม่ได้ ไม่มีหรอก

คนทำได้มันทำได้ พวกเรานั่งอยู่นี้เรามีสตางค์กันใหม่ มี แต่เราจะให้สตางค์ อยู่คงที่ได้ไหม ไม่ แล้วทำไมเรามีใช้ตลอด เรามีใช้มาถึงปัจจุบันนี้ละ ก็ทำงานอยู่ทุก วันไง ก็เงินมันมาใหม่ๆ ตลอดเวลาไง

นี่ก็เหมือนกัน ถ้ามันจะทำอยู่ได้มันต้องมีสติมีปัญญา มันต้องรักษาของมันไง แล้วรักษาขึ้นมา จิตถ้ามันมีกิเลสของมัน มันจะรักษาได้อย่างไร แต่ถ้าเป็นครูบา อาจารย์ของเราท่านพิจารณาของท่านจนชำระล้างกิเลสไปเป็นขั้นเป็นตอนขึ้นไป อภิปัญญา ๖ มันคงที่ของมันไง คงที่ตรงไหน คงที่มันไม่มีกิเลสไง มันไม่มีการย้ายไง มัน

ไม่มีสิ่งใดชักให้จิตมันวอกแวกวอแวใจ แต่ถ้าปุณฺณเป็นฆราวาสทำ เขาบอกว่าฆราวาสทำได้ไหม

เราจะบอกว่า เวลาตาย ๑๐๐ คน ถูกสักคนหนึ่ง ไอ้ ๙๙ คนมันไม่พุดถึงเลย มันพุดถึงคนที่ถูกนั้นนะ ไอ้คนที่ถูกมันอ้างประจำเลย แต่ไอ้คนที่ไม่ถูกมันไม่พุดถึง นี่ก็เหมือนกัน “มันจะมีจริงอยู่หรือเปล่า”

เราบอกว่าไม่เชื่อ แม้แต่พระทำเรายังไม่เห็นด้วยเลย แล้วถ้าเป็นโยมทำ ไร้สาระ ถ้าพระพุดเรื่องอย่างนี้แหละ แสดงว่าพระนั้นไม่ใช่ศากยบุตร ไม่ใช่พุทธชินโรส เพราะศากยบุตรท่านจะอยู่ในอริยสัจ แล้วพยายามจะชักนำให้คนเข้ามาสู่อริยสัจ คือคนหลงเขาจะดึงเข้ามาให้ถูก ไม่มีพระองค์ไหนหรือจะผลักให้คนตี ๆ ไปหลง คนที่อยู่ในอริยสัจแล้วผลักมันออกไปให้ไปรู้เรื่องอนาคต เรื่องภพ เรื่องชาติ ผลักมันออกไป ไม่มีหรือ

เรามีลูกมีหลาน เราจะผลักลูกหลานเราไปเสพยาบ้าไหม เราก็มีแต่ดึงลูกหลานเรากลับมาจากยาเสพติดใช่ไหม อันนี้มันยาเสพติด ไม่เอา หนุอย่าไปทำ หนุไม่เอานะ หนุมาอยู่ธรรมะสัจจะดีกว่านะ หนุอย่าไปอยู่ยาเสพติดนะ แล้วนี่จะผลักออกไปมันเป็นไปได้หรือ เพราะถ้าเป็นศากยบุตรพุทธชินโรสเขาไม่พุดกันอย่างนั้นหรือ มันไม่มี ฉะนั้น ถ้ามันไม่มี เวลามันเกิดจริง ที่นี้มันสำคัญแล้วนะ เราไม่ต้องการให้ลูกเราเสพยาบ้าหรือ แต่ลูกเรามันไปคบเพื่อน แล้วเพื่อนมันชวนไป แล้วทำอย่างไรละ

จิตของคนที่มีศกยภาพอย่างนั้น จิตของคนที่มีจิตมันสงบแล้ว มันรู้ของมันอย่างนั้น มี มันมีนะ ถ้ามีแล้ว เห็นไหม ลูกของเราคบเพื่อน เพื่อนมันชวนไปเสพยาบ้า สิ่งที่เราเห็นอดีตอนาคตมันเป็นกิเลส สิ่งที่เราส่งออกมันเป็นกิเลส ทุกอย่างเป็นกิเลสหมด แล้วจิตของเรา เราจะเข้าสู่สัจธรรม จิตของเราเข้าสู่สัจธรรม มันมีกิเลส กิเลสก็ดึงมันไป เราจะปล่อยให้มันไปกับกิเลส กับเราจะดึงมันเข้าสู่สัจธรรม เราจะทำอย่างไร

สิ่งที่รู้เรื่องภาพเรื่องชาติมันเป็นเรื่องที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
บุพเพนิวาสานุสติญาณ ตอนนั้นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังไม่ได้เป็นองค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า รู้อดีตชาติ รู้อนาคต องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็
ยังไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้า อาสวักขณญาณ ยามปัจฉิมถึงสำเร็จเป็นองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า

ที่นี้พอสำเร็จขึ้นมาแล้วใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระ
อรหันต์ ไม้ตัวแรกที่เจาะฟองอวิชชาออกมา มันไม่มีอวิชชา คือไม่มีความหลงใหลใน
ใจแล้ว อนาคตตั้งสัญญาจะไปหมดเลย รู้ไปหมดเพราะอะไร เพราะใจเป็นพระอรหันต์ ใจ
ไม่มีกิเลส มันก็เลยคงที่ มันก็เลยไม่วอกแวก แล้วไอ้ปุ่ฤษน ไอ้คนหนามันไปรู้ มันรู้
อะไร

เราจะบอกว่าเราไม่เชื่อเลยว่าเขารู้ด้วยนะ เราใช้คำว่า “ประสบการณ์” เขาใช้
ความชำนาญของเขา แล้วหายไป ทายไปคนก็เสือกเชื่อเท่านั้นเอง เราไม่เชื่อ ไม่เชื่อ
เลย

จะเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องทำฝีบอก ที่นี้เพียงแต่ทำฝีบอก ในศาสนามีใหม่ ใน
ศาสนาอื่นเกี่ยวกับเรื่องอริยสัจ แต่ในศาสนา เรื่องวิภูฏะ เกี่ยวกับวิภูฏะมันมีของมัน
อยู่แล้วไง วิภูฏน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระโพธิสัตว์ ๔ อสงไขย ๘
อสงไขย ๑๖ อสงไขยก็เวียนตายเวียนเกิดสร้างสมคุณงามความดีมา คือวิภูฏะคือการ
เวียนตายเวียนเกิดในโลก ๓ โลกธาตุ มันมีของมันเป็นอย่างนี้อยู่แล้ว แล้วมีคนทำคุณ
งามความดีขึ้นมา สร้างคุณงามความดีมาก็เป็นพระโพธิสัตว์ ก็มาตรัสรู้เป็นองค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสรู้ด้วยอริยสัจ ด้วยสัจจะความจริง ก็เอาสิ่งนั้นนะ เอา
อริยสัจที่สัจจะความจริง อริยสัจที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้เอามาสั่งสอน
สั่งสอนแล้วใครประพฤติปฏิบัติขึ้นมาได้ตามนั้นมันก็หลุดพ้นออกมาจากอวิชชา หลุด
พ้นออกจากกิเลสมาเป็นขั้นเป็นตอน มันก็หลุดพ้นออกมา

ของมันมีอยู่ไง จะไม่บอกว่าเรื่องเกิดการเกิดการตาย จิตวิญญาณไม่มี เราไม่ได้
ปฏิเสธ มันมี พอมันมีแล้วมันก็เป็นไสยศาสตร์ มันเป็นโลก เห็นไหม หลวงตาบอกโลก

กับกรรม โลกกับกรรม โลกมันมีอยู่แล้ว ถ้าโลกมีอยู่แล้ว ดุสิต ในพระพุทธศาสนาเราก็มีชาวพุทธ แล้วพระพุทธศาสนาในกรรมฐาน ในวงกรรมฐานเขาก็ปฏิบัติกันเพื่ออริยสัจ ฉะนั้น ในพระพุทธศาสนาเขาเชื่ออะไรกันล่ะ เขาเชื่ออะไรกัน แล้วออกไปนอกพระพุทธศาสนาเขาเชื่ออะไรกัน เขาอ่อนวอนพระเจ้ากันอยู่นั้น เขาต้องให้พระเจ้ามาตัดสินเขาอยู่นั้น ออกไปข้างนอกมันมีอีกเยอะแยะนะ

ที่นี้ในศาสนา นี่พูด จริง ๆ มันไม่ใช่ปัญหาเลย เพราะเราไม่เชื่อเรื่องอย่างนี้เลย เราไม่เชื่อว่าใครจะมีฤทธิ์มีเดชมาทำอะไรให้ใครได้เลย ในความสะอาดบริสุทธิ์ของคน ไม่มีใครการันตีบุคคลอื่นให้สะอาดบริสุทธิ์ได้ ความสะอาดบริสุทธิ์มันเป็นเรื่องจำเพาะบุคคล จำเพาะคน จำเพาะเลย ของใครของมันจำเพาะใจดวงนั้นเลย ไม่มีใครไปการันตีไปยกย่องสรรเสริญหรือไปทำให้จิตใจดวงอื่นต่ำต้อยลง ไม่มี มันเป็นเรื่องจำเพาะเลย ธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นแบบนั้นไง ถ้าเป็นแบบนี้ ความจริงมันเป็นแบบนี้

ฉะนั้น สิ่งที่ว่า ที่พูดย่ำนี้เพราะอะไร เพราะว่าเขาบอกว่าในเมื่อเขาไปพยากรณ์น้องสาวแล้วจะมีอะไรไปข้างหน้า เราไม่เชื่อ ไม่เชื่อ เพราะเราได้ยินเรื่องอย่างนี้มาเยอะ แล้วถ้าได้ยินเรื่องอย่างนี้มาเยอะแล้วพอพูดอย่างนี้ปั๊บ ครอบครัวนี้ทั้งครอบครัวเลย ตกใจทั้งครอบครัวเลย แล้วก็ต้องไปแก้บน แก้วร้อยแปดพันเก้าเลย ให้อคนพยากรณ์นั้นก็หวานเลย หวานเจี๊ยบเลย เขาค้าขายความกลัวใจ เอาความกลัวมาขู่ไป แล้วเราก็ต้องไปแก้ไขความกลัวกันอยู่อย่างนั้นตลอดไป

ในชนเผ่าเขามีหมอผีประจำชนเผ่าของเขา ให้อชนเผ่าอย่างนั้นมันน่าสงสาร เพราะว่าเขาอยู่ในที่สูง เขาอยู่ในที่ห่างไกล เขาก็อาศัยสิ่งนี้เป็นวัฒนธรรมของเขา วัฒนธรรมของเขาเนะ เขาก็แก้ไขของเขาด้วยสมุนไพร ด้วยการถือผี ด้วยการแก้กรรมของเขากันไป อันนั้นมันเป็นเรื่องของชนเผ่าเนะ เรื่องหมอผีประจำชนเผ่า

แต่พระพุทธศาสนามันเจริญมาขนาดนี้ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมา เวลาคนตาย อย่าเสียใจ อย่าคร่ำครวญ อย่ารำพึงรำพันถึงกัน ให้ทำคุณงามความดีถึงกัน ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

แล้วเราเป็นชาวพุทธ เรามีสติปัญญาของเรา เรามีสติปัญญา เราไม่ประมาทกับชีวิตของเรา อะไรมันจะเกิดนะ มาเลย กรรมดีกรรมชั่ว ใครก็ทำมาทั้งนั้นนะ ถ้าเรามีสติปัญญาโดยสมบูรณ์ของเรา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดเป็นครั้งสุดท้ายกับพระทั้งหมด “ภิกษุทั้งหลาย เธอจงพิจารณาสังขารด้วยความไม่ประมาทเถิด เธอจงพิจารณาสังขารด้วยความไม่ประมาทเถิด”

ความประมาทเล่นเล่อกับชีวิต พระพุทธเจ้าเป็นห่วงเป็นใยมาก ฉะนั้น ถ้าเราไม่ประมาทแล้ว เรามีสติปัญญาแล้ว เราทำของเราไปเลย น้องสาวหรือว่าโยมจะทำอะไรด้วยความถูกต้องชอบธรรม ด้วยเป็นกุศล เชิญ เชิญเลย ทำตามสบายของเราเลย ไม่ต้องให้ใครมาเป็นห่วงเสียด้านชีวิตของเรา เอาชีวิตเราทั้งชีวิตเลย ไปฝากไว้กับใครก็ไม่รู้

ฝากไว้กับพ่อแม่ วันนีวันแม่นะ เอาชีวิตฝากไว้กับแม่ เอาชีวิตฝากไว้กับพ่อแม่ พ่อแม่รักลูกด้วยหัวใจที่สะอาดบริสุทธิ์ พ่อแม่ไม่ทำให้ลูกเสียหายหรือ เอาหัวใจฝากไว้กับพ่อแม่ อย่าไปเชื่อใคร อย่าเอาชีวิตไปฝากไว้กับใคร ฝากไว้กับพ่อแม่ พระอรหันต์ของลูก แล้วก็ถ้ามีครูบาอาจารย์ที่เป็นความจริงนะ ให้ชี้หน้าอย่างนั้น

มันไม่ใช่ประเด็นเลยละ แต่โลกเขาเชื่อกันไง นี่มันไม่เป็นปัญหาเลย แต่เป็นตอบเท่านั้นเานะ ทำฝีบอก

ถาม : เรื่อง “สอบถามครับ”

๑. ผม ขน เล็บ ฟัน หนังเป็นชั้น ๕ อย่งไรครับ

๒. ขอบคุณหลวงพ่อกับที่เคยสั่งสอน

ตอบ : ไฉ้ผม ขน เล็บ ฟัน หน้งเป็นขันธ์ ๕ อย่างใด เขาเคยถามมา เคยถามมา ที่เราตอบไป ปัญหานี้ก็เกิดอีกแล้ว เกิดที่ว่าเวลาเราตอบปัญหา เราจะตอบปัญหาให้ผู้ที่ปฏิบัติให้มีกำลังใจ

จะนั้น เวลาถามว่า “ผม ขน เล็บ ฟัน หน้งมันเป็นขันธ์ ๕ ไหม”

บอกเป็น ถ้าเราพิจารณาไปมันเป็นอย่างไรมันควรจะได้ประโยชน์ เราให้เป็นแบบนั้น ที่นี้จะเป็นแบบนั้นแล้ว ถ้าหลวงพ่อกำลังใจโยมเกินไป หลวงพ่อก็ไม่เชื่อสัตย์กับธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสิ อะไรก็เอาใจเขาไปหมดเลย แล้วความจริงมันเป็นอย่างไรละ

ความจริงนะ ในเมื่อผม ขน เล็บ ฟัน หน้งเป็นขันธ์ ๕ ไหม ก็เป็น ผม ขน เล็บ ฟัน หน้งมันเป็นรูปใหม่ มันเป็นรูป เห็นใหม่ เห็นเส้นผมใหม่ เห็นผมใหม่ เห็นขนใหม่ เห็นเล็บใหม่ เห็นฟันใหม่ เห็นหน้งใหม่ เห็นใหม่ละ มันเห็นใหม่ มันเห็นเห็นเป็นรูปใหม่ รูป

เป็นขันธ์ ๕ ไหม ขันธ์ ๕ มันมีอะไร ขันธ์ ๕ ก็มีรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ แล้วรูปมันมีไหม

มี

เป็นขันธ์ ๕ ไหม

เป็น แค่นี้แหละ ทำไมเซ่อละ ทำไมเซ่อขนาดนั้น

อ้าว! ก็เป็นรูปมันก็เป็นรูปอยู่แล้ว ผม ขน เล็บ ฟัน หน้งก็เป็นรูป มันก็เป็นขันธ์ ๕ ใด แล้วมันไม่เป็นตรงไหนละ มันก็เป็น แล้วถามอะไรละ ถามอะไร ก็ถามมาครั้งที่แล้วบอกผม ขน เล็บ ฟัน หน้งมันเป็นขันธ์ใหม่ เพราะเขาใช้ปัญญาอยู่ ถามมา เขากำลังงงใจว่าเป็นใหม่ เรบอกว่าเป็น แล้วคราวนี้เขาถามกลับมาเลย มันเป็นอย่างไรละ

มันเป็นอยู่ในตัวของมันเอง ผม ขน เล็บ ฟัน หนังเป็นรูปที่เราเห็นได้ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ รูปมีรูปนอก รูปใน รูปนอก รูปที่เป็นวัตถุ รูปใน รูปใน คือรูปอารมณ์ความรู้สึก มีรูปนอก รูปใน ชั้นหยาบ ชั้นละเอียด ชั้นมันก็มีเป็นชั้น เป็นตอนเข้าไป คนปฏิบัติแล้วเวลามีปัญญาขึ้นมาพิจารณาไป มันจะมีหยาบ ละเอียดเป็นชั้นๆ ขึ้นไป

ฉะนั้น เวลาปฏิบัติขึ้นไป ครูบาอาจารย์ที่ดีท่านจะไม่ปิดกั้น ท่านจะให้ลูกศิษย์ลูกหาพยายามใช้ปัญญาของบุคคลคนนั้น ถ้าปัญญาของบุคคลคนนั้น เวลามันใช้ปัญญาไปแล้วมันจะแยกแยะของมัน ปัญหามันจะเกิดต่อเนื่องขึ้นไป ปัญญาจะเข้มแข็งขึ้นไป ปัญญาจะคมกล้าขึ้น ปัญหามันจะเข้มแข็งขึ้น ถ้าปัญญาเข้มแข็งขึ้น ปัญญาของเขาก็เป็นปัญญาของเขา เห็นใหม่ รู้จำเพาะตนใจ

ความสะอาดบริสุทธิ์เฉพาะตนเป็นเรื่องเฉพาะตน ถ้าเรื่องเฉพาะตน ถ้าเขาสงสัย อยู่ในเฉพาะใจของเขา ถ้าเฉพาะใจของเขา เขายังสงสัยอยู่ แต่ครูบาอาจารย์ที่ท่านเฝ้า ท่านก็บอกว่าต้องเป็นอย่างนั้นๆ คือจะแก้ความสงสัยของเขา แต่เขาก็ไม่หายความสงสัยของเขา เพราะเขาสงสัยของเขาอยู่ เพราะมันไม่ใช่ปัญญาของเขา ปัญญาของครูบาอาจารย์ ครูบาอาจารย์ท่านจะอธิบายไป

แต่ถ้าครูบาอาจารย์ที่ดีท่านจะให้อุบาย ให้อุบายให้จิตใจดวงนั้นมันแยกแยะ ของมันเอง มันพิจารณาของมันเอง ถ้าพิจารณาของมันเองก็เป็นปัญญาของเขา ถ้าปัญญาของเขา เขาเกิดปัญญาของเขา ถ้าปัญญาของเขา เขาจะชำระความสงสัยของเขา ถ้าปัญญาของเขาเกิดขึ้นมา เขาเกิดปัญญาขึ้นมา เขาไปแก้ไขความสงสัยของเขา มันก็เป็นปัจจัยตัดตั้ง เป็นปัญญาของเขา เห็นใหม่ ครูบาอาจารย์ท่านจะมอบอุบายให้ ท่านจะชี้แนะให้ ออกอุบายให้ เปิดช่องทางให้ ให้เราฝึกหัดใช้ปัญญา ถ้าฝึกหัดใช้ปัญญา

เวลาถามปัญหาขึ้นมาบอกว่ามันเป็นชั้น ๕ ใหม่ เพราะเขาใช้ปัญญาของเขาอยู่ เราก็บอกว่าใช่ เพราะมันใช่จริง ๆ อยู่แล้วละ มันใช้ในตัวของมันเองอยู่แล้ว

เห็นไหม ไตรลักษณ์ๆ ชั้น ๕ อริยสัจเป็นเครื่องดำเนินของจิต มันเป็นทาง มันเป็นทาง **สพฺเพ ธมฺมา อนตฺตา** ความเป็นอนัตตาคือความแปรสภาพของจิต จิตมันเป็นอนัตตา มันเป็นทางเดินใจ เป็นทางเดินจิตที่มันพิจารณาไป มันมีความรู้ ความเห็นของมันไป มันเห็นไตรลักษณ์ขึ้นไป มันเห็นของมันต่อเนื่องขึ้นไป พอเห็น ต่อเนื่องขึ้นไป มันเห็นเข้า มันเห็นจริง คนเห็นจริง ไฟ หลวงตาบอกว่าเวลาจับขึ้นมา ไปจับงูเห่ามาก็นึกว่าปลาช่อน โอ้โฮ! นึกว่าปลา โอ้โฮ! ดีใจมากเลย พอยกขึ้นมา โอ้ย! งูเห่า มันทิ้งตุ้มเลย

นี่ก็เหมือนกัน มันพิจารณาเป็นไตรลักษณ์ เห็นไหม ไตรลักษณ์ก็เป็นไตรลักษณ์ะ พิจารณามีการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป มันแปรสภาพของมันไป ก็นึกว่าสิ่งนี้ มันดี ก็ **สพฺเพ ธมฺมา อนตฺตา** ก็มันเป็นอนัตตาก็เป็นธรรมแล้ว มันเป็นธรรม มันเป็นอนัตตา มันมีความซาบซึ้ง โอ้ย! มันมีความจริงใจ นั่นนะมันคิดว่าปลา มันคิดว่าปลา แต่พอมันรู้จริงแล้วมันทิ้งตุ้ม ไตรลักษณ์มันปล่อยหมดแล้วมันหลุดออกไปจาก อริยสัจมันเป็นอย่างไร มันมีของมัน เวลาปัญญามันจะก้าวเดินนะ มันจะก้าวเดินเป็นขั้นเป็นตอนขึ้นมา เวลาครูบาอาจารย์ ครูบาอาจารย์ท่านก็คอยออกอุบายให้

นี่ก็เหมือนกัน เวลาถามมาบอก “ผม ขน เล็บ ฟัน หนังมันเป็นชั้น ๕ ใหม”

เป็น เป็นอยู่แล้ว แต่เป็นโดยแ่งมุมอย่างใดละ เป็นโดยที่เอ็งเห็นอย่างไรละ เป็นโดยที่เอ็งมีปัญญาจะรู้เห็นไหมละ มันเป็นอยู่แล้ว ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธาตุ ๔ ชั้น ๕ พระพุทธเจ้าบัญญัติไว้แล้ว พระพุทธเจ้าตรัสธรรม เป็นพระอรหันต์ไปแล้ว แล้วบัญญัติสิ่งนี้เป็นธรรมวินัยให้เราก้าวเดิน เราก็ก้าวมา ไป บอกมา มันเป็นชั้น ๕...ไม่เป็น มันเป็นอย่างไรร เราพยายาม เหมือนกับโรงงาน โรงงานประเภทใดก็แล้วแต่ก็ต้องมีวัตถุดิบขึ้นมาทำโรงงานนั้น โรงงานตั้งมาแล้ว แต่ไม่มีวัตถุดิบ บ้อนเข้าโรงงาน โรงงานนั้นก็เดินเครื่องไม่ได้

นี่ก็เหมือนกัน ชั้น ๕ มันก็เป็นธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไ้ ชั้น ๕ ของเรา ใ้ความรู้จริงของเรานั้นไม่มี คือวัตถุดิบเราไม่มี แล้วเราจะพิจารณาอะไรละ พอมันไม่มีอะไรพิจารณาก็ถามหลวงพ่อกว่า มันเป็นชั้น ๕ ใหม หลวงพ่อ

บอกเป็นขันธุ์ ๕ แต่ผมก็ยั้งงๆ อยู่เพราะผมไม่มีวัตฤติบ เพราะผมจับต้องอะไรของ ผมไม่ได้

แต่ถ้าเราจับต้องสิ่งใดของเราได้นะ ใครเห็นกาย เห็นเวทนา เห็นจิต เห็น ธรรมตามความเป็นจริง การเห็นนั่นคือวัตฤติบ วัตฤติบแล้วเราเห็นกิเลส เราเห็นกาย เห็นเวทนา เห็นจิต เห็นธรรม เราเอาอันนั้นมาพิจารณา พิจารณามันก็ป้อนเข้า โรงงาน ป้อนเข้าโรงงานก็ป้อนเข้าสู่ศีล สมาธิ ปัญญา

ศีล สมาธิ ปัญญา มันก็พิจารณาของมันไป มันก็แยกแยะของมันไป โรงงาน มันมีการกระทำมันก็เป็น สพุเพ ธมุมา อนตุตา มันเป็นไตรลักษณ์ มันเป็น ทางเดินใจ จิตมันพัฒนาของมันเป็นชั้นเป็นตอนขึ้นไปไง ถ้าจิตพัฒนาเป็นชั้นเป็นตอน ขึ้นมามันก็เห็นจริงของมันตามความเป็นจริงของมันไง ถ้าเป็นจริงของมัน มันก็รู้แจ้ง ใจ ก็ขันธุ์ ๕ ไม่ใช่เรา เราไม่ใช่ขันธุ์ ๕ ขันธุ์ ๕ ไม่ใช่ทุกข์ ทุกข์ไม่ใช่ขันธุ์ ๕ ใจ แล้ว ขันธุ์ ๕ มันอยู่ไหนละ มันเป็นขันธุ์ ๕ หรือเปล่า เป็น เป็น แล้วเป็นอย่างไรรละ เป็นนะ มันเป็นอย่างไรร

นี่ใจ ปัจจัตตังใจ นี่ธรรมะส่วนบุคคลใจ ความสะอาดบริสุทธิ์ของ แต่ละบุคคลของใครก็ของมันใจ ถ้าใครรู้จริงขึ้นมามันก็รู้จริงของมัน ตามความเป็นจริงขึ้นมาใจ ถ้าใครไม่รู้จริงก็ศึกษารธรรมะขององค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาใจ ก็เป็นสัญญาทั้งนั้นใจ สัญญามันจำ มามันก็จำมาใจ ถ้าจำมาแล้ว แล้วทำอย่างไรต่อ จำแล้วทำอย่างไรต่อ อ้าว! ก็ทำสิ นี่ภาคปฏิบัติ

ที่นี้ภาคปริยัติศึกษามาๆ จำมาๆ ก็เป็นสมบัติของตัว ได้ไปประกาศคนละ ๒๐ ใบ ๓๐ ใบนะ เข้าอบรมมา เดี่ยวแจกใบประกาศอีกแล้ว กลับไปบ้านแขวนเต็ม บ้านเลย คนนี้มีปัญญามากเลย แต่ไม่รู้ว่ามีผม ขน เล็บ ฟัน หนังมันเป็นขันธุ์ ๕ อย่งไร ครับ

เพราะเราเห็นว่าคนเวลาปฏิบัติมันเริ่มปฏิบัติของมันไปซะใหม่ เราก็ให้อุบาย บอกรวิธิการเพื่อประโยชน์กับคนที่ปฏิบัติ ถ้าปฏิบัติขึ้นไป ปัญญามันเกิดขึ้น นี่ปัจฉัตตัง สันทิภูฏิกโก เห็นใหม่ เวลาหลวงตาทำนพุดว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ยกให้ปัจฉัตตัง ยกให้สันทิภูฏิกโก คือรู้จริงเห็นจริงตามความเป็นจริง

สันทิภูฏิกโกคือรู้จริงเห็นจริงตามความเป็นจริง แต่ที่เรารู้จริงเห็นจริงตาม ความจำ ตามการศึกษา ตามความจำ เพราะมันรู้จริงเห็นจริง แต่ไม่เป็นตามความเป็นจริง รู้จริงเห็นจริง แล้วธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่จริงหรือ จริง ศึกษา มาจริงใหม่ จริง รู้จริง ๆ นี่แหละ เห็นจริง ๆ นี่แหละ แต่ไม่จริง

แต่ถ้ามันจริงล่ะ มันจริง รู้จริงเห็นจริง แล้วเป็นจริงด้วย เป็นจริงด้วย โอ้อโฮ! มันซาบซึ่งมาก ถ้ามันเป็นจริงด้วยมันถึงสำรอก มันถึงคายกิเลสออก

จะนั้น เวลาปฏิบัติขึ้นไปแล้วมันปล่อย ปล่อยขนาดไหน ปล่อยขนาดไหน รู้จริงเห็นจริง แต่มันยังไม่สมดุล มันยังไม่เป็นตามความเป็นจริง ถ้าไม่ตามความเป็นจริงมันไม่แขนขาใด

เวลาตามความเป็นจริง เวลากิเลสขาดดั่งแขนขา เอามีดมา พันเลย โหะ! ขาดออกไปเลย แขนขาดแล้ว แขนขาดแล้วมันก็คือขาด ต่อไม่ได้ไปอีกแล้ว มันต่อไม่ได้นั่นละกิเลสขาด แล้วขาดเอามีดพันแขนขา เอ็งไม่รู้สีกตัว มันเป็นไปได้อย่างไร

นี่เหมือนกัน เวลาปฏิบัติไป เป็นขั้น ๕ หรือไม่เป็น แล้วก็ปล่อยหมดเลย เออ! แขนขาดแล้ว แขนขาดแล้วนี่ก็เอาเองไง อ้อ! แขนขาดแล้ว อ้อ! อ้อ! แขนขาดแล้ว อ้อ! แขนขาดแล้ว...มันยังอยู่ มันยังอยู่เลย แต่ อ้อ! แขนขาดแล้ว เพราะมันปฏิบัติไปมันรู้ของมันไง รู้จริงเห็นจริง อ้อ! แขนขาดแล้ว แต่ไม่เป็นตามความเป็นจริง

แต่ถ้าเมื่อใดเป็นตามความเป็นจริงนะ สังโยชน์ขาดนะ ขั้น ๕ ไม่ใช่เรา เรา ไม่ใช่ขั้น ๕ ขั้น ๕ ไม่ใช่ทุกข์ ทุกข์ไม่ใช่ขั้น ๕ สักกายทิฏฐิ ๒๐ ขาดออกไป ดั่ง แขนขาด ชัดเจนมากนะ ชัดเจนมาก

นี่พูดเพราะว่าคำถามเวลาถามมา เวลาครูบาอาจารย์ ดูลิ หลวงตาอยู่กับ หลวงปู่มั่น เวลาติดสมาธิ ๕ ปี หลวงปู่มั่นถามทุกวันนะ “มหา จิตเป็นอย่างไร”

“ดีครับ”

“จิตเป็นอย่างไร”

“ดีครับ”

ท่านดูแลกันมาขนาดนั้นนะ ถึงเวลาท่านเอาจริง เห็นไหม “ดีบ้าอะไร ดีขนาด นั้นมันดีแค่เศษเนื้อติดฟัน ดืออย่างนั้นมันพอกินหรือ มันดีอะไรขนาดนั้นนะ” ลูกเลยนะ

กว่าจะรอให้มันสุกงอมนะ ก็ยังติดอยู่ ก็ยังว่าความปล่อยวางอันนั้นดีอยู่ มันดี ขนาดนั้นมันไม่พอกินหรือ สุกทำยดิงออกมาๆ ท่านก็ต่อเนืองขึ้นไป

นี่ก็เหมือนกัน เวลาคำถามมา สิ่งใดๆ มา สิ่งใดมา เราตอบมา เราก็ตอบ ตอบ ให้กำลังใจทั้งนั้นนะ จริงๆ ไร้ที่ตอบๆ ตอบให้กำลังใจทั้งนั้นนะ ให้กำลังใจกันไว้ก่อน เพราะว่าอะไรรู้ใหม่ เพราะว่าคนปฏิบัติจริงเห็นจริงมันยากนัก ครูบาอาจารย์ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นเวลาท่านปรารถนาอยากมีศาสนทายาท กว่าจะได้มาแต่ละองค์สององค์แสน ยาก แสนยากนะ การปฏิบัตินี้แสนยาก สิ่งที่ได้ๆ มามันก็ได้มาแค่เป็นแบบว่าเห็นช่อง เห็นทาง แบบว่าเห็นร่มเห็นเงา แล้วก็วิบหายไป ส่วนใหญ่เป็นอย่างนั้นนะ พระปฏิบัติ เวลามานะ อู้ฮู! มีร่องมีรอย น่าจะเป็น น่าจะได้นะ ถึงเวลาก็วิบหายไป เป็นอย่างนี้เยอะ มาก

ฉะนั้น ครูบาอาจารย์ท่านทำมาๆ ท่านถึงพยายามหาช่องทางให้ ป้องกันให้หะ ใครปฏิบัติได้นี้กันไว้เลยนะ อย่าให้ใครเข้าไปคลุกคลี ให้เขาลุยเต็มที่เพื่อปฏิบัติของเขา กว่าเขาจะรอดไปแต่ละองค์ๆ เพราะครูบาอาจารย์อยู่ในวงการอย่างนี้ ฉะนั้น เวลา ปฏิบัติกัน เวลาครูบาอาจารย์ชักนำแต่ละองค์ เพราะอยู่ด้วยกันมา ๑๐ ปี ๒๐ ปีมันจะ ชักนำกันขึ้นมา

ทีนี้เวลาเราปฏิบัติ คนที่ปฏิบัติเขาเรียนด้วย แล้วปฏิบัติด้วย งานโลกก็เอา งานธรรมก็เอา พระอรหันต์ก็จะเอา ชั้น ๕ บอกชั้น ๕ ผม ขน เล็บ ฟัน หนังเป็น ชั้น ๕ อย่งใด

คำถามมันก็บอกอยู่แล้วว่าสงสัย งง เป็นอย่างไรล่ะ แต่ถ้าคนเป็นแล้วนะ ไม่ถาม เวลาถามมา หลวงพ่อพูดทุกวันทำไมต้องถาม ก็เห็นทุกวัน รู้เลย เตี้ยเวลาจับไม้ค้ำเสา เจอไม้ค้ำไม่ได้ วิ่งเข้าใส่เลยล่ะ รู้หรือ นั่นก็เห็นๆ กันอยู่ ถ้ามันรู้แล้วก็จบ มันไม่สงสัยอะไรเลย

ในเมื่อสงสัย ก่อนจะมานะ เฮ้ย! ดูไหมวะ เฮ้ย! เข้าไปใกล้จะโดนไม่โดน

มันถามมาตั้งแต่บ้านมันยังไม่เห็น ถ้ามันเห็นแล้วก็จบ เอ็งนั่งเฉยๆ เอ็งมาแล้ว เอ็งอยู่ตามหน้าที่เอ็ง รับรองไม่ดู ถ้าเอ็งไม่ทำความผิดไม่ดูหรอก ถ้าเอ็งไม่ออกนอกกลุ่ม นอกทางไม่ดูหรอก แต่ถ้าเอ็งข้ามเส้นมา เตี้ยก็รู้ว่าดูไม่ดู ถ้ามันรู้มันเห็นไปแล้วมันก็จบนะ ถ้าไม่รู้ไม่เห็นมันเป็นแบบนี้ ฉะนั้น สิ่งนี้พยายามปฏิบัตินะ

“ผม ขน เล็บ ฟัน หนังเป็นชั้น ๕ ไหม”

เป็น แต่มันเป็นรูป มันเป็นรูป แต่เราเห็นจริงอย่างไร ชั้นนอก ชั้นใน ชั้นหยาบ ชั้นละเอียด มันยังมีอีกเยอะนะ ฉะนั้น นี่มันเป็นวิทยาศาสตร์ ทำอย่างไรต้องให้รู้เช่นนั้น ก็อปี่มาเลย ให้เป็นอย่างนั้นเลย เป็นวิทยาศาสตร์เลย แก้กิเลสไม่ได้ กิเลสมันมีชีวิตจิตใจ มันพลิกแพลง มันหลบเลี่ยง มันซุกไป มันบังเงา มันเจ้าเล่ห์ อู๋ย! ร้อยแปด กิเลสนี้

ฉะนั้น จะต้องต่อสู้เข้าไป มีจิตใจเข้มแข็ง พยายามทำของเราเป็นชั้นเป็นตอน เข้าไป ถึงที่สุดเราทำได้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำแล้ว ครูบาอาจารย์ของเราทำมาแล้ว เราถ้าปฏิบัติต้องทำได้ เอวัง